EURÓPAI PARLAMENT 2009 - 2014

Plenárisülés-dokumentum

A7-0273/2013

18.7.2013

JELENTÉS

a szolgáltatások belső piacáról: jelenlegi helyzet és következő lépések
(2012/2144(INI))

Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság

Előadó: Anna Maria Corazza Bildt

PR_INI

TARTALOM

Oldal

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY 3

INDOKOLÁS 11

VÉLEMÉNY A FOGLALKOZTATÁSI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL.....15

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE.....19

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

a szolgáltatások belső piacáról: jelenlegi helyzet és következő lépések

(2012/2144(INI))

Az Európai Parlament,

– tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikkére,

– tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 9., 49. és 56. cikkére,

– tekintettel „A szolgáltatási irányelv végrehajtása – Partnerség a szolgáltatások új növekedéséért 2012–2015” című bizottsági közleményre (COM(2012)0261) és az azt kísérő bizottsági szolgálati munkadokumentumokra,

– tekintettel „A szolgáltatási irányelv gazdasági hatásai: a végrehajtást követő első értékelés” című bizottsági tanulmányra (Economic Papers, 456. szám),

– tekintettel az „Úton a szolgáltatások jobban működő egységes piaca felé – a szolgáltatási irányelv kölcsönös értékelési folyamatának eredményeire építve” című bizottsági közleményre (COM(2011)0020) és az azt kísérő, a szolgáltatási irányelv kölcsönös értékelési folyamatáról szóló bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SEC(2011)0102),

– tekintettel „A második egységes piaci intézkedéscsomag – Együtt egy újfajta növekedésért” című bizottsági közleményre (COM(2012)0573),

– tekintettel „Az egységes piac jobb irányítása” című bizottsági közleményre (COM(2012)0259),

– tekintettel az „Egységes piaci intézkedéscsomag – Tizenkét mozgatórugó a növekedés serkentéséhez és a bizalom növeléséhez” című bizottsági közleményre (COM(2011)0206),

– tekintettel „Az egységes piaci intézkedéscsomag felé” című bizottsági közleményre (COM(2010)0608),

– tekintettel az európai szakpolitikák növekedéshez és foglalkoztatáshoz való hozzájárulásáról szóló, 2013. március 14–15-i európai tanácsi következtetésekre,

– tekintettel a Növekedési és Munkahely-teremtési Paktumról szóló, 2012. június 28–29-i európai tanácsi következtetésekre,

– tekintettel a szolgáltatások jobban működő egységes piacáról, illetve a szolgáltatási irányelv kölcsönös értékelési folyamatáról szóló, 2011. március 10-i tanácsi következtetésekre,

– tekintettel a belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai

parlamenti és tanácsi irányelvre[1],

– tekintettel az egységes piac irányításáról szóló 2013. február 7-i, a Bizottsághoz intézett ajánlásokat tartalmazó állásfoglalására[2],

– tekintettel az európai polgároknak és vállalkozásoknak az egységes piac működésével kapcsolatos 20 legfőbb aggályáról szóló, 2012. október 25-i állásfoglalására[3],

– tekintettel a szolgáltatási irányelv kölcsönös értékelési folyamatáról szóló, 2011. október 25-i állásfoglalására[4],

– tekintettel az egységes piacon belüli irányításról és partnerségről szóló, 2011. április 6-i állásfoglalására[5],

– tekintettel a hatékonyabb és tisztességesebb kiskereskedelmi piacról szóló, 2011. július 5-i állásfoglalására[6],

– tekintettel a szolgáltatásokról szóló 2006/123/EK irányelv végrehajtásáról szóló, 2011. február 15-i állásfoglalására[7],

– tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,

– tekintettel a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság jelentésére és a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság véleményére (A7-0273/2013),

A. mivel egységes piacunk az európai építkezés egyik sarokköve, és annak zökkenőmentes működése létfontosságú az európai politikák megfelelő végrehajtásához, és a helyreállítás egyik alapja;

B. mivel a szolgáltatási ágazat az Unió GDP-jének és teljes foglalkoztatottságának több mint 65%-át teszi ki és gazdaságunk egyik pillére; mivel a szolgáltatási irányelv hatálya alá tartozó szolgáltatások az Unió GDP-jének 45%-át teszik ki;

C. ·mivel az irányelv teljes körű végrehajtása nagyban javítja a szolgáltatások egységes piacának működését, különösen a kkv-k és az önálló vállalkozók piaci hozzáférésének megkönnyítésével, a fogyasztók választási lehetőségeinek bővítésével, valamint azáltal, hogy hozzájárul az Unió versenyképességének és fejlődésének, valamint a foglalkoztatásnak a megerősítéséhez;

D. mivel az európai iparnak, az európai vállalkozásoknak (különösen a kkv-knak), valamint a fogyasztóknak jól működő, hatékony és versenyképesebb szolgáltatási piacra van szükségük;

---

[1] HL L 376., 2006.12.27., 36. o.
[2] Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0054.
[3] Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0395.
[4] Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0456.
[5] Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0144.
[6] Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0307.
[7] Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0051.

E. mivel a szolgáltatási irányelv kézzelfogható előnyökkel járt a 2006. évi elfogadása óta, megkönnyítve a piaci hozzáférést a vállalkozások és fogyasztók számára egyaránt, ugyanakkor még nem hozta meg az összes várt eredményt a végrehajtás terén tapasztalt hiányosságok következtében;

F. mivel az irányelv eltérő értelmezése és elégtelen végrehajtása továbbra is akadályozza a szolgáltatások határokon átnyúló szabad mozgását;

G. mivel a vállalkozásoknak – konkrétan a kkv-knak – továbbra is számos olyan adminisztratív és bürokratikus követelménynek kell megfelelniük, amelyek súlyos terhet jelentenek számukra, és amelyeket csak fokoznak a hitelhez való hozzáférés nehézségei;

H. mivel a szolgáltatási irányelvhez kapcsolódó fárasztó munka nem késztethet bennünket arra, hogy csökkentsük az irányelvben rejlő lehetőségek teljes körű kibontakoztatására irányuló erőfeszítéseinket;

I. mivel elérkezett a cselekvés ideje, hiszen a növekvő munkanélküliség és a költségvetési egyenleg romlása mellett a szolgáltatási ágazat most még inkább a versenyképesség, a növekedés és a foglalkoztatás forrását jelenti, amit nem szabad figyelmen kívül hagyni;

A szolgáltatásokban rejlő kiaknázatlan növekedési és foglalkoztatási potenciál

1. hangsúlyozza, hogy a szolgáltatásnyújtás terén Unió-szerte tapasztalható szükségtelen és aránytalan adminisztratív terhek, a megkülönböztető gyakorlatok és az indokolatlan korlátozások jelentős növekedési forrásokat gátolnak, akadályozzák a munkahelyteremtést és azt eredményezik, hogy a vállalkozások lehetőségeket szalasztanak el;

2. hangsúlyozza, hogy ha a tagállamok készen állnának a szolgáltatási irányelv megfelelő és teljes körű végrehajtására, valamint az indokolatlan korlátozások eltörlésére, a Bizottság ambiciózus becslése szerint az Unió 5–10 éven belül a GDP 2,6%-ának megfelelő nyereséget érhetne el;

3. megjegyzi, hogy a Bizottságnak a gazdasági szempontból nagy jelentőségű és az átlagot meghaladó növekedési potenciállal rendelkező olyan szolgáltatási területekre kell összpontosítania az erőfeszítéseit, mint az üzleti szolgáltatások, az építőipar, az idegenforgalmi szolgáltatások és a kiskereskedelem, ezáltal rövid idő alatt kézzelfogható eredményeket érve el a növekedés és a foglalkoztatás terén;

4. hangsúlyozza, hogy a meglévő szabályok hatékony érvényesítése bölcs és gyors módja a növekedés közkiadások nélküli előmozdításának; nyomatékosítja annak égető szükségét, hogy az irányelvet a gyakorlatba is átültessék, hogy ezáltal felszabadítsák az irányelv eddig kiaknázatlan potenciálját és hozzájáruljanak Európa kiegyensúlyozott és fenntartható szociális piacgazdasági modelljéhez;

5. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az egységes piaccal kapcsolatos, a vállalkozások és a fogyasztók tényleges tapasztalatain és elvárásain alapuló hatékonyabb teljesítménymutatókat dolgozzanak ki azzal a céllal, hogy javítsák e piac működését, valamint növeljék az említett szereplők azon, különböző jogokkal kapcsolatos ismereteit, amelyekre a szolgáltatások egységes piacához való hozzáférés biztosítása érdekében

hivatkozhatnak;

6. üdvözli az egységes digitális piac fejlődését és a szolgáltatások új formáit, így például a digitális és mobilszolgáltatásokat, valamint a vegyes termék- és szolgáltatáscsomagokat; hangsúlyozza annak szükségességét, hogy az irányelvet – az innováció ösztönzése érdekében – szövegét és szellemét tekintve egyaránt teljes körűen, valamint időtálló módon hajtsák végre;

7. ösztönzi emellett a szociális szolgáltatások ágazatában nyújtott szolgáltatások belső piacának fokozatos megnyitását, a szolgáltatási irányelv rendelkezéseinek tiszteletben tartása mellett;

8. emlékeztet arra, hogy a szolgáltatási irányelv a versenyképes szociális piacgazdaság keretében nem kikényszeríti a szolgáltatások liberalizációját, hanem kikövezi az utat a vállalkozások és a fogyasztók előtt egyaránt, hogy felismerhessék az egységes piacunkban rejlő valamennyi lehetőséget;

9. örömmel fogadja a szolgáltatási irányelv végrehajtásáról szóló, „Partnerség a szolgáltatások új növekedéséért (2012–2015)” című bizottsági közleményt (COM(2012)0261), amely a szolgáltatási irányelv 41. cikkében előírt jelentéstételi kötelezettségnek tesz eleget; ismételten megjegyzi, hogy figyelembe kell venni a szolgáltatási irányelvnek az uniós foglalkoztatásra közép- és hosszú távon gyakorolt hatásait;

A szabad mozgás akadályai, határai és terhei

10. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy jelentős számú olyan esetet azonosítottak, ahol a tagállamok nem megfelelő módon hivatkoznak a közérdeken alapuló kényszerítő indokra (a szolgáltatási irányelv 15. cikke) kizárólag annak érdekében, hogy hazai piacukat megóvják és előnyhöz juttassák; úgy véli, hogy a közérdeken alapuló kényszerítő indokokra való hivatkozásnak minden esetben objektív indokokkal igazolhatónak és szigorúan a követendő célkitűzéssel arányosnak kell lennie, összhangban az Európai Bíróság ítélkezési gyakorlatával; kiemeli, hogy a jogi formára és a részvényesekre vonatkozó nehézkes követelmények, a területi korlátozások, a gazdasági szükségszerűségi vizsgálatok és a rögzített tarifák indokolatlan akadályokat gördítenek a más tagállamokban való eredményes letelepedés elé, és kárt okoznak a szolgáltatások belső piacának;

11. sajnálatának ad hangot amiatt, hogy az arányosság értékelését ritkán végzik el; felkéri a Bizottságot, hogy tisztázza az arányosság fogalmát, és annak alkalmazásáról tegyen közzé gyakorlati útmutatót a tagállamok számára, a Bíróság létező ítélkezési gyakorlatára építve;

12. arra kéri a tagállamokat, hogy hatékonyan és teljes körűen alkalmazzák a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó szakaszt (a szolgáltatási irányelv 16. cikke), és töröljék el a kettős szabályozási terheket;

13. rámutat arra, hogy azon tevékenységekről, ahol a rendelkezésre álló természeti erőforrások vagy a technikai kapacitás szűkössége miatt korlátozott lehet a kiadható engedélyek száma, a szolgáltatási irányelv úgy rendelkezik, hogy a szolgáltató számára a

szabad verseny korlátozása vagy gyengítése nélkül biztosítani kell a beruházás költségeinek megtérülését, valamint a beruházott tőke méltányos megtérülését;

14. aggasztónak találja a fogyasztók által bejelentett megkülönböztetés eseteinek egyre növekvő számát; arra kéri a tagállamokat, hogy érvényesítsék megfelelően és teljes körűen a szolgáltatási irányelv 20. cikkének (2) bekezdését, és felszólítja a vállalkozásokat, hogy tartózkodjanak az állampolgárságon vagy lakóhelyen alapuló, indokolatlan megkülönböztető gyakorlatoktól; kiemeli ugyanakkor, hogy bármilyen értékesítési kötelezettség ellentétes a szerződési szabadság alapvető elvével; ezért üdvözli a Bizottságnak a megkülönböztetésmentességre vonatkozó útmutatásokat tartalmazó jelentéssel kapcsolatos, folyamatban lévő munkáját, amely jelentés megfelelő egyensúlyt teremt a fogyasztók és vállalkozások javára; üdvözli továbbá az Európai Fogyasztói Központoknak a megfigyelt szabálytalanságok azonosításában és orvoslásában betöltött szerepét;

A szolgáltatások belső piacának intelligens irányítása

15. hangsúlyozza, hogy a szolgáltatások belső piacának zökkenőmentes működése ágazatspecifikus szabályok bevonását követeli meg, ami külön engedélyezést tehet szükségessé, halmozott költségeket teremtve különösen a vállalkozások számára; kiemeli, hogy mindez más uniós jogalkotási aktusok végrehajtásán is múlik; ezért felszólítja a tagállamokat, hogy a szolgáltatások belső piacára vonatkozóan integrált megközelítést alkalmazzanak annak érdekében, hogy a fogyasztók és vállalkozások, különösen a kkv-k számára garantálják a jogbiztonságot;

16. felszólítja a Bizottságot, hogy gondoskodjon a szolgáltatási irányelv szerinti szakmai értékelés, illetve a szakmai képesítések elismeréséről szóló irányelv szerinti kölcsönös értékelés egységes jellegéről; hangsúlyozza, hogy körültekintő eseti alapú vizsgálatot kell folytatni, amelybe a tagállamok bizonyos követelmények meglétével kapcsolatban nyújtott indoklásainak vizsgálata is beletartozik, annak érdekében, hogy azonosítsák azokat a konkrét területeket, ahol a tagállamok aránytalan mértékben szabályozzák egy-egy szakma gyakorlását vagy gátolják az egyes szakmákhoz való hozzáférést; arra kéri a tagállamokat, hogy számolják fel az ilyen indokolatlan követelményeket;

17. felkéri a tagállamokat a kölcsönös elismerés nagyobb fokú alkalmazására a szolgáltatások szabad mozgásának elősegítése érdekében, amennyiben valahol még nem állnak rendelkezésre harmonizált szabályok;

18. megjegyzi, hogy a nemzeti előírások sokfélesége széttagoltságot és bizonytalanságot eredményez; sürgeti a szolgáltatási irányelv hatálya alá tartozó önkéntes európai szolgáltatási szabványok kidolgozását a határokon átnyúló összehasonlíthatóság és kereskedelem javítása érdekében;

19. úgy véli, hogy az Európai Bizottságnak és az európai szabványügyi szervezeteknek szorosan együtt kell működniük annak érdekében, hogy adott esetben biztosítsák az általuk használt fogalmak közötti összhangot annak érdekében, hogy az Unió egész területén következetesen alkalmazzák a szabályokat;

20. egyúttal hangsúlyozza, hogy a szolgáltatók elégtelen határokon átnyúló biztosítási

fedezete jelentősen gátolja a szabad mozgást; arra kéri az érdekelt feleket, hogy párbeszéd útján keressenek megoldásokat;

21. az IMI-rendszer szélesebb körű alkalmazását szorgalmazza a tagállamok körében az irányelv követelményeinek, különösen a határokon átnyúló szolgáltatásnyújtási helyzetekben való teljesítésének ellenőrzése érdekében, továbbá ösztönzi az Európai Fogyasztói Központok és a SOLVIT alkalmazását ahhoz, hogy segítséget nyújtsanak a vállalkozások és fogyasztók számára az egymásnak ellentmondó szabályok és a megfelelés elmulasztása esetén; e tekintetben hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a társult partnerek számára biztosítsák a SOLVIT-hálózathoz való teljes körű technikai hozzáférést;

22. megjegyzi, hogy az egységes piac eszközeinek – köztük a SOLVIT-nak – hatékonyabban kellene működniük az ügyek rendezéséhez szükséges időtartam tekintetében; hangsúlyozza e tekintetben a célok és a fő teljesítménymutatók kiigazításának fontosságát; üdvözli a SOLVIT jogi keretének felülvizsgálatára irányuló bizottsági kezdeményezést;

23. arra kéri a tagállamokat, hogy térjenek át a második generációs egyablakos ügyintézési pontok használatára, amelyek teljes körűen működő, többnyelvű és felhasználóbarát e-kormányzati portálok; hangsúlyozza a szolgáltatói megközelítés alkalmazásának fontosságát az üzleti ciklus egésze tekintetében; úgy véli, hogy az elektronikus eljárások elősegítik az egyszerűsítést, csökkentik a megfelelési költségeket és javítják a jogbiztonságot; felszólítja a tagállamokat, hogy teljes körűen biztosítsák az egyablakos ügyintézési pontjaik közötti kölcsönös átjárhatóságot, és azokat a határokon túl is tegyék ismertté, tájékoztatva az európai polgárokat és vállalkozásokat a szolgáltatási irányelvből eredő jogaikról és lehetőségeikről; továbbá felkéri a Bizottságot, hogy határozzon meg egyértelmű teljesítményértékelési kritériumokat az egyablakos ügyintézési pontokra vonatkozóan, beleértve az azok felhasználási szintjeire vonatkozó adatokat, és az elért haladásról rendszeresen számoljon be a Parlamentnek;

Hatékonyabb érvényesítés a gazdasági hatások maximalizálása érdekében

24. hangsúlyozza, hogy a szolgáltatási irányelv kézzelfogható eredményekkel járt a foglalkoztatás és a növekedés szempontjából ott, ahol azt megfelelően végrehajtották; ezért támogatja a bevált gyakorlatok tagállamok közötti cseréjét, ideértve az innovatív megoldások illetékes hatóságok közötti cseréjét is a határ menti térségekben;

25. rámutat arra, hogy a megfelelő végrehajtás elmulasztása „határtalan” hatást vált ki, és azért az állampolgárok Unió-szerte megfizetik az árat; hangsúlyozza, hogy minden tagállam felelősséggel tartozik egymás és az Unió iránt az irányelv hatékony végrehajtása tekintetében, a tagállamokat pedig azonos feltételek mellett kell szembesíteni saját kötelezettségeikkel;

26. felszólítja a Bizottságot, hogy nyújtson segítséget a tagállamoknak azon főbb problémák kezelésében, amelyeket az egységes piacra vonatkozó uniós jogszabályok végrehajtása és alkalmazása terén azonosítottak, ideértve azt is, hogy miként orvosolhatók az átültetés és a megfelelés területén jelentkező hiányosságok, illetve miként érhető el gyors és hatékony bírósági jogorvoslat;

27. hangsúlyozza, hogy az illetékes regionális és helyi hatóságoknak szintén fel kell vállalniuk az irányelv betűjének és szellemének teljes körű és minőségi végrehajtásával kapcsolatos közös feladatukat, szem előtt tartva a gazdasági tevékenység és a foglalkoztatás ösztönzésének általános célját; e tekintetben kiemeli az adminisztratív terhek csökkentésének fontosságát;

28. határozottan támogatja a Bizottságnak az indokolatlan korlátozásokkal szembeni zéró toleranciára vonatkozó politikáját; arra ösztönzi a Bizottságot, hogy minden rendelkezésére álló eszközt foganatosítson a meglévő szabályok teljes körű és megfelelő végrehajtásának biztosítása érdekében, a tagállamokkal egyenlő partnerekként folytatott párbeszéd kíséretében; gyorsított kötelezettségszegési eljárások alkalmazását, illetve azok legfeljebb 18 hónapon belüli lezárását szorgalmazza az irányelv tagállamok általi helytelen vagy elégtelen végrehajtásának, illetve megsértésének megállapítása esetén;

29. felszólítja a Bizottságot, hogy használja ki az „egységes piac hónapjának” lehetőségét a szolgáltatások belső piaca jelentette előnyök vállalkozások körében való népszerűsítésére;

Az átláthatóság és az elszámoltathatóság megerősítése

30. felkéri a Bizottságot, hogy a szakértői értékelések eredményei alapján készítse el a legnagyobb terhet jelentő korlátozások jegyzékét, tegyen javaslatot célzott reformokra, valamint folyamatosan tájékoztassa a Tanácsot és a Parlamentet;

31. arra ösztönzi a Bizottságot, hogy az éves növekedési jelentésekben és az egységes piaci integráció helyzetéről szóló jelentésekben fordítson különös figyelmet a szolgáltatási ágazatra, és az országspecifikus ajánlásokba is foglalja bele a szolgáltatásokat; véleménye szerint a Bizottságnak és a Tanácsnak e részletes országspecifikus ajánlások révén továbbra is ösztönöznie kell a tagállamokat, hogy hosszú távú növekedési politikákat irányozzanak elő és hajtsanak végre;

32. felszólítja a nemzeti parlamenteket, hogy aktívan működjenek közre az irányelv végrehajtásának támogatásában, és valamennyi szinten éljenek a nemzeti hatóságokkal szembeni ellenőrzési hatáskörükkel;

33. sürgeti az érdekelt felek, az üzleti közösség és a szociális partnerek egyéni szerepvállalását abban, hogy a kormányzatokon számon kérik az európai szolgáltatási ágazat fellendítésének és a kiegyensúlyozott foglalkoztatás megteremtésének feladatát;

34. felkéri a Tanácsot és annak elnökségét, hogy a szolgáltatások belső piacának ügyét rendszeresen szerepeltesse a Versenyképességi Tanács üléseinek napirendjén; javasolja a Bizottság „megfelelési jelentéseinek” ismételt bevezetését a piaci hozzáférés megkönnyítése terén elért haladás mérésére szolgáló eszközként;

35. arra kéri az Európai Tanács tagjait, hogy teljes mértékben vállaljanak politikai felelősséget a szolgáltatások jól működő belső piacáért; felkéri az Európai Tanács elnökét, hogy e témakört tartsa az Európai Tanács napirendjén mindaddig, amíg az szükségesnek bizonyul, egy közösen elfogadott menetrend kíséretében, beleértve a tagállamok számára megállapított egyedi referenciaértékeket és egy ütemtervet is, hogy friss lendületet adjanak a szolgáltatási irányelv teljes körű végrehajtásához, valamint felszámolják a

fennmaradó akadályokat;

36. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az Európai Tanácsnak, a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

INDOKOLÁS

A szolgáltatások belső piaca nem arról szól, hogy újra feltaláljuk a kereket, hanem sokkal inkább arról, hogy beindítsuk a fogaskerekeket. Ezenfelül arról szól, hogy az elégtelen végrehajtástól elmozduljunk a teljes körű érvényesítés irányába. Ezen állásfoglalás célja szembesíteni a tagállamokat arra irányuló kötelezettségükkel, hogy a teljesség igényével és helyesen alkalmazzák a szolgáltatási irányelv betűjét és szellemét. Az előadó a szolgáltatások új formáira is kiterjedő, átfogó értelmezésre tesz javaslatot, anélkül, hogy az irányelv átdolgozását szorgalmazná. A gazdasági válság még sürgetőbbé tette a fellépést annak érdekében, hogy teljes mértékben kibontakoztassuk mindazon lehetőségeket, amelyek a növekedés és a foglalkoztatás tekintetében a szolgáltatási ágazatban rejlenek. Következésképpen nem engedhetjük meg magunknak, hogy e kérdés lekerüljön a politikai napirendről.

A szolgáltatásokban rejlő kiaknázatlan növekedési és foglalkoztatási potenciál

A szolgáltatási ágazat az Unió GDP-jének több mint 65%-át adja, és az európai gazdaság dinamikus, modern és jövőorientált szegmensét alkotja. Az innováció hatására folyamatosan jelennek meg különféle új szolgáltatásnyújtási formák. A digitális és mobilszolgáltatások fokozatosan átalakítják a gazdaság működését. A termékeket és szolgáltatásokat egyre gyakrabban közösen, csomagok formájában értékesítik. Emellett egyre növekvő „szolgálatosodásnak”, valamint a szolgáltatások és a gyártás egyre szorosabb összekapcsolódásának (pl. értékesítés utáni szolgáltatások, ikt-szolgáltatások stb.) lehetünk tanúi. Mindezen okokból elmondható, hogy a szolgáltatások belső piacának jobb működése lényeges tényező egy összességében versenyképesebb európai gazdaság kialakításában.

A szolgáltatási irányelv 2006 óta fontos hajtóereje az európai szolgáltatási ágazat strukturális reformjának. A Bizottság szerint mindazon tagállamok, amelyek reformokat hajtottak végre szolgáltatási piacuk megnyitása érdekében, komoly előnyökre tettek szert. Ennek ellenére három évvel az átültetés határidejét követően az irányelvet továbbra sem alkalmazzák teljes körűen és megfelelően valamennyi tagállamban. Bőséges bizonyíték tanúskodik arról, hogy a körülményes bürokrácia és a sokféle akadály hátráltatja a növekedést, a polgárokat pedig munkahelyektől fosztja meg, miközben a megkülönböztető gyakorlatok gyengítik a fogyasztók egységes piacba vetett bizalmát.

A szolgáltatási irányelv vonatkozásában az erőfeszítések egyfajta lanyhulása is tapasztalható politikai és igazgatási szinten, mivel az egyelőre nem váltotta be a hozzá fűzött hatalmas reményeket. Nem a szolgáltatási irányelvben rejlő lehetőségeket becsülték túl, hanem sokkal inkább arról van szó, hogy egyes tagállamok esetében túlságosan gyengének bizonyult a szükséges reformok végrehajtására irányuló politikai akarat. Az egyre növekvő munkanélküliség fényében különösen fontos, hogy törekvésünk ne veszítsen lendületéből. Egy olyan időszakban, amikor igényként jelentkezik a megszorítások növekedési politikákkal történő kiegészítése, a válságból kivezető utat azonban nem tudjuk az adófizetők pénzéből fedezni, a szolgáltatások belső piaca azon kevés területek közé sorolható, ahol az államadósság növekedése nélkül is növekedés valósítható meg. A szolgáltatási irányelv gazdasági hatásairól szóló bizottsági tanulmány világosan megmutatta, hogy ha a tagállamok bátrabb megközelítést követnének az irányelv végrehajtása terén, a teljes gazdasági nyereség az eddigi hozadék több mint háromszorosa lehetne, azaz a GDP mintegy 2,6%-a.

A szabad mozgás akadályai, határai és terhei

A vállalkozások a követelmények széles körével szembesülnek, amelyek – egyenként vizsgálva – ártalmatlannak tűnnek ugyan, együttesen azonban komoly terhet rónak a szolgáltatókra, különösen a kkv-kra. Az irányelv 15. és 16. cikke lehetőséget biztosít a tagállamoknak annak eldöntésére, hogy bizonyos nemzeti követelmények fenntarthatók-e szükségszerűségi és arányossági vizsgálatok alapján. Sajnálatos módon egyes tagállamok esetében túlontúl gyakran előfordul, hogy túlságosan tágan értelmezik azzal kapcsolatos mérlegelési jogkörüket, hogy saját piacukat és szakmáikat megvédjék és előnyhöz juttassák. Ehelyett arra van szükség, hogy a tagállamok kiemelten és felelősen foglalkozzanak a „szürke területek” kérdésével.

A jogi formára és a részvényesekre vonatkozó nehézkes követelmények, a területi korlátozások és a gazdasági szükségszerűségi vizsgálatok különösen gátolják a másik tagállamban való letelepedést, akadályozzák a szolgáltatásnyújtást, bizonyos érdekelt feleket pedig kirekesztenek a piacról. Például az építészek arra kényszerülhetnek, hogy üzleti modellt váltsanak annak érdekében, hogy egy másik tagállamban leányvállalatot alapíthassanak. Az is előfordulhat, hogy a kiskereskedőknek meg kell indokolniuk boltjuk hozzáadott értékét egy olyan bizottság előtt, amelyet saját versenytársaik alkotnak.

Az irányelv 20. cikkének (2) bekezdése értelmében a vállalkozásoknak tartózkodniuk kell a fogyasztók állampolgárság vagy lakóhely alapján történő megkülönböztetésétől. Ennek ellenére azonban – főként az interneten – a fogyasztókat gyakran akadályozzák abban, hogy egy másik tagállamból vásároljanak, illetve azonos szolgáltatásokat, így például autóbérlést vagy tengeri körutazásra szóló csomagokat magasabb áron kínálnak számukra. Miközben fenn kell tartani a szerződési szabadságot, a kkv-k pedig nem kötelezhetők veszteséges értékesítésre, foglalkozni kell azon megkülönböztető gyakorlatokkal, amelyek csökkentik a fogyasztók választási lehetőségeit, és növelik az árakat. Ebben az összefüggésben az előadó üdvözli a Bizottság azon jelentéssel kapcsolatban végzett munkáját, amely a megkülönböztetés tilalmára vonatkozóan célzott útmutatással szolgál.

A szolgáltatások belső piacának intelligens irányítása

Ezen állásfoglalás hatálya a szolgáltatási irányelv 1. cikkével összhangban a munkahelyteremtésre összpontosít: „Ez az irányelv nem érinti a munkajogot, azaz a foglalkoztatási feltételekre, a munkafeltételekre, köztük a munkaegészségügyi és munkabiztonsági feltételekre, valamint a munkaadók és a munkavállalók közötti kapcsolatokra vonatkozó […] jogszabályi vagy szerződéses előírásokat.” A szolgáltatási ágazat szociális dimenziója természetesen rendkívül fontos, arról azonban külön jogszabályok rendelkeznek, így például a munkavállalók kiküldetéséről szóló irányelv és a nemzeti munkaügyi jogszabályok.

Ezért a politikai akarat nemzeti, regionális és helyi szintű mozgósítását kell a középpontba állítani annak érdekében, hogy felszámoljuk a szabad mozgás rettenetes akadályait, illetve felvállaljuk a vállalatok és a hagyományos érdekek ügyét. A munkahelyteremtés számos akadálya a szolgáltatási irányelv és más uniós vagy nemzeti szabályok gyenge kölcsönhatásából fakad. Ezért itt az idő, hogy a végrehajtás tekintetében egy integrált és időtálló megközelítést alkalmazzunk.

A Bizottság az üzleti szolgáltatások, az építőipar és az idegenforgalom terén végzett teljesítményellenőrzések révén már megtette az első lépést. Most arra van szükség, hogy további lépéseket tegyünk ebbe az irányba. Különösen fontos, hogy a szakmai képesítések elismeréséről szóló irányelvvel fennálló kölcsönhatás kiemelt szerepet kapjon, a tagállamoknak pedig fel kell számolniuk mindazon indokolatlan követelményeket, amelyek gátolják az egyes szakmákhoz való hozzáférést. Ezenfelül a szolgáltatóknak jelenleg vagy két biztosítást kell fizetniük, vagy kénytelenek tevékenységüket egyetlen országra korlátozni. Az előadó ezért üdvözli, hogy a Bizottság a biztosítási ágazattal is párbeszédet folytat, hogy kézzelfogható megoldásokat találjanak.

Fontos lenne, hogy a tagállamok összességében tartózkodjanak a túlszabályozástól, azaz a költségekkel járó további követelmények megállapításától. A széttagoltságért túlságosan gyakran az Uniót hibáztatják, miközben az eredményes átültetés és értelmezés felelőssége a nemzeti, regionális és helyi hatóságokat, valamint a közigazgatási intézményeket terheli. Ezért míg a piaci széttagoltság csökkentése érdekében folytatni kell a szabályok harmonizálására és a közös szabványok kidolgozására irányuló munkát, a tagállamoknak egyúttal teljes mértékben élniük kell a kölcsönös elismerés lehetőségeivel.

A bürokrácia csökkentése, a jogbiztonság javítása és a szabályok Unió-szerte történő egységes alkalmazásának elősegítése érdekében hatékonyabban és gyakrabban kell olyan eszközöket használni, mint például a belső piaci információs rendszer (IMI) és a SOLVIT. Ezenfelül az egyablakos ügyintézési pontok is olyan kézzelfogható eszközt jelentenek, amellyel a szolgáltatók és a szolgáltatást igénybe vevők egyaránt élhetnek. A második generációs egyablakos ügyintézési pontok alkalmazására áttért tagállamokban végrehajtott reformok arról tanúskodnak, hogy az elektronikus eljárások végeredményben csökkentik a megfelelési költségeket és megkönnyítik a piaci hozzáférést. Az érdekelt felek körében végzett tájékoztatás és figyelemfelkeltés elengedhetetlen ahhoz, hogy az egyablakos ügyintézési pontok hatékony e-kormányzati portálként működhessenek. Fokozott erőfeszítéseket kell tenni annak érdekében, hogy azok egyszerűek és hozzáférhetőek legyenek, illetve a más tagállamok nyelvén történő alkalmazásra is nyitottá váljanak. A Bizottságnak értékelnie kell a tagállamok által elért haladást, mégpedig az egyablakos ügyintézési pontok chartájában foglalt világos teljesítményértékelési kritériumok alapján.

Hatékonyabb érvényesítés a gazdasági hatások maximalizálása érdekében

Nem szabad alábecsülnünk a szolgáltatások piaca európai integrációjának politikai jelentőségét, főként napjainkban, amikor lényeges kérdés az Unió egysége, az euróövezeten belüli, illetve azon kívüli országok kohéziójának előmozdítása, valamint az Unión belüli uniók kialakulásának elkerülése. A szolgáltatások közös piacának kialakítása valamennyi tagállam közös felelőssége. Az előadó tisztában van a tagállamok eltérő helyzetével, a piacnyitás során tapasztalt nehézségekkel és az elért haladás elismerésének fontosságával. A kettős mércék és a kivételek azonban semmilyen körülmények között nem engedhetők meg. A belső piac gyakorlati lépések nélküli elvi szorgalmazása aláásná az európai polgárok uniós reformprogramba vetett bizalmát.

Ebben az összefüggésben az előadó üdvözli a Bizottság kiváló, „Partnerség a szolgáltatások új növekedéséért” című közleményét, és támogatja a zéró tolerancia elvének alkalmazását a szolgáltatási irányelv megsértésének egyértelmű eseteiben. A Bizottság már 12 tagállammal

szemben indított előzetes kötelezettségszegési eljárásokat. Az előadó egyúttal támogatja a tagállamokkal a gazdasági hatások és Európa globális versenyképességének maximalizálása érdekében folytatott konstruktív, pragmatikus és eredményorientált párbeszédet.

Mostantól kezdve a közös erőfeszítéseknek arra kell összpontosítaniuk, hogy egy valóban egységes piac keretében több lehetőséget teremtsenek a vállalkozások számára, illetve több foglalkoztatási és választási lehetőséget teremtsenek a fogyasztók számára. Ezért a tagállamoknak szemléletváltásra van szükségük, és meg kell vizsgálniuk, mit tehetnek még a szabályok oly módon történő érvényesítése érdekében, hogy az a digitális gazdaságot is magában foglalja, illetve hozzájáruljon a növekedéshez, ahelyett, hogy csak arra figyelnek, amit az irányelv szigorú értelmezése megkövetel.

A folyamatos szakmai értékelés már önmagában is nagyszerű fórumot biztosít a bevált gyakorlatok cseréjéhez. A tagállamok tanulhatnak azon országoktól, amelyek a szolgáltatási ágazatban sikeres reformokat hajtottak végre, és ennek alapján felülvizsgálhatják saját szabályozási keretüket. Elérkezett az ideje annak, hogy megkérdőjelezzük számos olyan követelmény arányosságát, amelyeket a tagállamok saját döntésükből továbbra is fenntartanak. A Bizottságnak fel kellene hívnia a figyelmet a közérdek védelmével való túlzott mértékű visszaélésre, és közzé kellene tennie egy jelentést, amelyben útmutatással szolgál a tagállamok számára az arányossági vizsgálatra és a szürke területekre vonatkozóan. Ez a korlátozó jellegű gyakorlatok negatív következményeit illetően remélhetőleg – különösen helyi szinten – elősegíti a tájékozódást és a figyelemfelkeltést.

Az átláthatóság és az elszámoltathatóság megerősítése

A szolgáltatási irányelv teljes körű, egységes és ambiciózus végrehajtásának legfőbb felelőssége magukat a tagállamokat terheli. Az európai polgároknak jogukban áll értesülni arról, hogy mekkora árat fizetnek az elégtelen végrehajtásért. Ezen állásfoglalás ezért nagyobb fokú átláthatóságot és elszámoltathatóságot szorgalmaz.

A nemzeti parlamentekre fontos szerep hárul, ellenőrzési jogkörüket pedig felhasználhatják a kormányzatok felelősségre vonására. Az üzleti közösségnek és a szociális partnereknek szintén eleget kellene tenniük a kormányzatokra történő nyomásgyakorlással kapcsolatos közös felelősségüknek.

Az előadó támogatja a Bizottság arra irányuló erőfeszítéseit, hogy bátran szembesítse a tagállamokat a rájuk háruló feladatokkal. Különösen fontos, hogy a Parlament számára nyilvánosan is elérhetővé tegyék a szolgáltatásokra vonatkozó szakmai értékelések eredményeit, valamint a megfelelőségi jelentéseket és az országspecifikus ajánlásokat. A szolgáltatások belső piacának kialakításához fűződő problémákkal kapcsolatos figyelemfelkeltés és nyilvános vita lehetővé teszi a polgárok számára a közreműködést és az illetékes hatóságok felelősségre vonását.

Ami pedig a legfontosabb: az Európai Tanács és a Versenyképességi Tanács tagjait meg kell bízni azzal a feladattal, hogy a szolgáltatások belső piacának ügyét rendszeresen politikai napirenden tartsák, a szabad mozgás előtt álló akadályok felszámolására vonatkozó világos ütemtervvel egyetemben. Végső soron Európa csak akkor indulhat el a növekedés útján, ha a tagállamok elkötelezik magukat a szolgáltatások valamennyi polgár javát szolgáló, ténylegesen szabad és nyitott belső piaca iránt.

20.6.2013

VÉLEMÉNY A FOGLALKOZTATÁSI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság részére

a szolgáltatások belső piacáról: jelenlegi helyzet és következő lépések
(2012/2144(INI))

A vélemény előadója: David Casa

JAVASLATOK

A Foglalkoztatási és Szociális Bizottság felhívja a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

A. mivel az EU GDP-jének és munkahelyeinek több mint 65%-a a szolgáltatási ágazatnak köszönhető, és mivel a szolgáltatások még inkább integrált és jobban működő egységes piaca elengedhetetlen a gazdasági fellendülés és a munkanélküliség elleni küzdelem szempontjából,

B. mivel a szolgáltatási irányelv megkönnyíti az ügyintézést azon önálló vállalkozók és kkv-k számára amelyek üzleti tevékenységüket más tagállamokban szeretnék végezni, illetve azt más tagállamokra is ki szeretnék terjeszteni, és onnan szeretnének felvenni alkalmazottakat,

C. mivel a szolgáltatási irányelv hatálya alá tartozó szolgáltatások az uniós GDP 45%-át és az uniós foglalkoztatottság 43%-át teszik ki,

D. mivel a szolgáltatások belső piacának az európai szociális modell megőrzése mellett kell kiteljesednie,

1. örömmel fogadja a szolgáltatási irányelv végrehajtásáról szóló, „Partnerség a szolgáltatások új növekedéséért (2012–2015)” című bizottsági közleményt, amely a szolgáltatási irányelv 41. cikkében előírt jelentéstételi kötelezettségnek tesz eleget; ismételten megjegyzi, hogy figyelembe kell venni a szolgáltatási irányelvnek az uniós foglalkoztatásra közép- és hosszú távon gyakorolt hatásait;

2. emlékeztet arra, hogy a szolgáltatásokról szóló irányelvet a Szerződések új

rendelkezéseinek fényében kell értelmezni, különös tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikkére, az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 9. cikkének horizontális szociális záradékára, az EUMSZ 14. cikkére, a Szerződésekhez csatolt (26.) jegyzőkönyvre és az Európai Unió Alapjogi Chartájára;

3. ismételten megjegyzi, hogy figyelembe kell venni a szolgáltatási irányelvnek az uniós foglalkoztatásra közép- és hosszú távon gyakorolt, mind mennyiségi (munkahelyek teremtése és megszüntetése), mind pedig minőségi hatásait (munkahelyminőség, munkakörülmények);

4. megjegyzi, hogy minden fő érintettnek el kell köteleznie magát az egységes piaci jogalkotás teljes körű, megfelelő végrehajtása mellett, gondoskodva arról, hogy ennek társadalmi vetületét is figyelembe vegyék; úgy véli, hogy a szolgáltatások belső piaca elmélyítésének szabályozóként kell működnie a társadalmi jólét, a munkavállalói jogok, és minden európai uniós munkavállaló tisztességes munkakörülményei fokozása tekintetében, többek között az ugyanazon munkáért járó egyenlő díjazás elvének tiszteletben tartása terén is, ahogyan azt az EUMSZ 157. cikke előírja; véleménye szerint a szociális védelmet, egészségügyet és munkahelyi biztonságot illető előírásokat nem szabad túlzott korlátozásnak tekinteni;

5. javasolja, hogy járjanak el a foglalkoztatással, élet- és munkakörülményekkel összefüggő szolgáltatások liberalizálása hatásának utólagos értékelése ügyében, és ezt a hatást az irányelv elfogadásának időpontjában várható következmények viszonylatában mérjék;

6. emlékeztet arra, hogy az irányelv hatálya számos területre, különösen a nem gazdasági jellegű általános érdekű szolgáltatásokra, az egészségügyi szolgáltatásokra és a szociális szolgáltatások többségére nem terjed ki; megállapítja továbbá, hogy az irányelv nem vonatkozik a munkajogra, és a tagállamok által a szociális biztonság terén hozott jogszabályozására sincs hatással;

7. megjegyzi, hogy két évtizeden át az egységes piac nagyon sikeresnek bizonyult; ugyanakkor úgy véli, hogy több erőfeszítést kell a gazdasági fellendülésre, a minőségi munkahelyek teremtésére, a végső fogyasztók számára való minőségi szolgáltatásnyújtásra, valamint a természeti erőforrások és a környezet védelmére szentelni, mint a jelenlegi válságból való kilábalást lehetővé tevő uniós eszközökre;

8. rámutat, hogy a „munkavállaló” fogalmát európai szinten, világosan meg kell határozni, az olyan, egyre gyakoribb helyzetek megelőzése érdekében, amikor a foglalkoztatásra, társadalombiztosításra és egészségügyi ellátásra vonatkozó szabályokat kijátsszák például fiktív önfoglalkoztatás ürügyével;

9. az európai foglalkoztatás és munkahelyteremtés színvonalának javítása céljával támogatásáról biztosítja a határon túli szolgáltatások nyújtásának javítására irányuló és a munkaügyi és szociális jogszabályokat tiszteletben tartó kezdeményezéseket;

10. hangsúlyozza, hogy a munkáltatót váltó munkavállalók biztonságát határozottan védeni kell; fontosnak tartja annak biztosítását, hogy a volt munkáltatók munkavállalói automatikusan átmehessenek az új munkáltatóhoz, a munkavállalóknak az Alapjogi Charta IV. fejezetében és az EUMSZ IX. és X. címe alatt meghatározott jogainak sérelme

nélkül, külön tekintettel a szakszervezetek szerepére, és az EUMSZ 154. cikkében megfogalmazott „kiegyensúlyozott támogatásra” vonatkozó záradékra;

11. tudomásul veszi a „A második egységes piaci intézkedéscsomag – Együtt egy újfajta növekedésért” című bizottsági közleményt, amely az egységes piacnak az Unión belüli integrálására, a növekedés serkentésére és – különösen fiatalok számára – színvonalas munkahelyek teremtésének elősegítésére törekszik; örömmel fogadja a közleményben a szociális szellemű vállalkozásnak nyújtott támogatást; kéri, hogy ezt a kezdeményezést kövessék a kkv-k egészének támogatására szolgáló további kezdeményezések;

12. hangsúlyozza, hogy javítani kell a nyugdíjátvitelre vonatkozó szabályokat, különösen a foglalkoztatási nyugdíjrendszerek esetében;

13. hangsúlyozza, hogy egyik kulcsfontosságú ágazatban, az internet, kommunikáció és kreatív gazdaság tekintetében a belső piacnak még ki kell egészülnie; rámutat, hogy a digitális egységes piac kiteljesedése még hatalmas növekedési és foglalkoztatási potenciállal bír;

14. felszólítja a tagállamokat, hogy a határon átívelő szolgáltatásnyújtásra tekintettel szolgáljanak megfelelő útmutatással a munkavállalásra, társadalombiztosításra és adózásra vonatkozó aktuális jogszabályokról a munkavállalók és más érintettek számára; úgy véli, hogy az ilyen tájékoztatásnak a szabad mozgás megvalósulása előtt, alatt és után is rendelkezésre kell állnia;

15. megállapítja az egyablakos ügyintézés jelentőségét olyan egységes kapcsolódási pontok rendelkezésre bocsátásában, amelyek a vállalkozások számára minden szükséges eljárást összefoglalnak, csökkentve ezáltal az adminisztratív akadályokat és ösztönözve az üzleti tevékenységeket;

16. elismeri, hogy ki kell fejleszteni az egyablakos ügyintézési pontok második generációját, amely még inkább felhasználóbarát lenne, és megkönnyítené az eljárások határon átívelő lefolytatását; kiemeli azt, hogy mennyire fontos ezen egyablakos ügyintézési pontok létezésére, illetve az igénybevételükkel járó előnyökre felhívni a figyelmet.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	20.6.2013
A zárószavazás eredménye	+: 41 –: 4 0: 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Regina Bastos, Edit Bauer, Heinz K. Becker, Jean-Luc Bennahmias, Phil Bennion, Pervenche Berès, Philippe Boulland, Milan Cabrnoch, David Casa, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Derek Roland Clark, Marije Cornelissen, Emer Costello, Frédéric Daerden, Karima Delli, Sari Essayah, Richard Falbr, Thomas Händel, Marian Harkin, Nadja Hirsch, Stephen Hughes, Danuta Jazłowiecka, Martin Kastler, Ádám Kósa, Jean Lambert, Verónica Lope Fontagné, Olle Ludvigsson, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Csaba Őry, Sylvana Rapti, Licia Ronzulli, Elisabeth Schroedter, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Jutta Steinruck, Traian Ungureanu, Inês Cristina Zuber
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Sergio Gutiérrez Prieto, Richard Howitt, Jelko Kacin, Ria Oomen-Ruijten, Birgit Sippel
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (187. cikk (2) bekezdés)	Jorgo Chatzimarkakis, Ricardo Cortés Lastra, Jürgen Klute

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	9.7.2013
A zárószavazás eredménye	+: 23 –: 2 0: 13
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Claudette Abela Baldacchino, Pablo Arias Echeverría, Adam Bielan, Preslav Borissov, Sergio Gaetano Cofferati, Birgit Collin-Langen, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, Cornelis de Jong, Vicente Miguel Garcés Ramón, Evelyne Gebhardt, Thomas Händel, Małgorzata Handzlik, Philippe Juvin, Sandra Kalniete, Edvard Kožušník, Toine Manders, Hans-Peter Mayer, Franz Obermayr, Sirpa Pietikäinen, Phil Prendergast, Robert Rochefort, Heide Rühle, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Catherine Stihler, Róża Gräfin von Thun und Hohenstein, Emilie Turunen, Bernadette Vergnaud, Barbara Weiler
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Jürgen Creutzmann, Ashley Fox, María Irigoyen Pérez, Othmar Karas, Roberta Metsola, Olle Schmidt, Olga Sehnalová, Sabine Verheyen